

סיגל אטיאס נפרדת מכיתה י"ב, מב"רווז 20.6.2011

ילדים והורים יקרים,

אתם מסיימים היום תקופה של 12 שנות לימוד מייגעות ומפרכות.
בשלוש השנים האחרונות צעדנו יחד בשבילי כיתת מב"ר וניסינו להבין את
צפונותיה הרבות.

בתחילה היו גישושים והרבה חוסר אמון ביכולת להצליח.
אני זוכרת את הערותיכם הציניות לגבי הסיבה שאתם בכיתת מב"ר, ואת
ניסיונותי להראות לכם זוויות אחרות.

עם הזמן התחלתם להתגבש, להכיר ולהעריך את כישוריכם.
מכיתה של הרבה פרטים שלא קשורים זה לזה הפכתם לכיתה הכי
מגובשת בשכבה, ולכיתה שמקבלת כל אחד, על מעלותיו וקשייו.

אני זוכרת שבטיול שנתי בכיתה י"א הפכתם לסמל הגיבוש והעמידה
באתגרים. "קרעתם" את כולם במסלולים ותמיד הגעתם ראשונים
ומאושרים. בטיול לאילת, שהתקיים השנה, היה מצחיק לראות איך הכיתות
האחרות מתחרות איתכם (למרות שאתם כבר בכלל לא הייתם בקטע)
ותמיד כשהראשונים הגיעו, הם שאלו אותי אם מב"ר כבר הגיעו...

אתם הייתם הראשונים שהרגישו גאווה בכיתה והכינו חולצת כיתה, ואני
חושבת שזה מראה על השייכות שאתם מרגישים אליה. ערבי הכיתה
המיוחדים שקיימנו השנה גם הם היו הוכחה חותכת לכך שזו הכיתה
היחידה שידעה ליהנות ביחד, גם מעבר לשעות ביה"ס. אני רוצה לספר
לכם שישבתי והסתכלתי עליכם וחשבתי לעצמי שיצרנו כאן משהו נפלא.
במהלך השנים שוחחתי איתכם רבות, אם באופן אישי ואם באופן כיתתי,
ומבחינתי הייתה זו חוויה מאד ייחודית ומעניינת, בגלל הבגרות שהייתה
בשיחות אלה. אתם הייתם המחזור הראשון שחינכתי בחטיבה העליונה,
ולכן כל דבר היה מבחינתי התנסות ראשונה ומעניינת.

עד פסח הייתי באיזו שהיא הדחקה והתעלמתי מהעובדה שאנו מסיימים את דרכנו המשותפת, ורק לפני כמה ימים, כשהתיישבתי לכתוב לכם את דברי הפרידה האישיים, הבנתי שהרגע מתקרב. אני מודה שפתאום היה לי נורא קשה. הבנתי ש:

- ✓ יותר לא ניפגש כל בוקר
- ✓ יותר לא אצטרך לרדוף אחריכם בכדי שתגיעו לכל השיעורים
- ✓ יותר לא נישן בשטח בטיול שנתי
- ✓ יותר לא אכעס על הברחות לחדר האוכל
- ✓ יותר לא אדאג שתשלימו שיעורים בחינוך גופני
- ✓ יותר לא אפחד שתשתו בפורים (אולי כן, אבל לפחות זה לא יהיה באחריותי)
- ✓ יותר לא נקיים שיחות אישיות ושיחות מוטיבציה
- ✓ יותר לא יהיו שיחות הורים
- ✓ יותר לא נקיים סדנאות מניעה
- ✓ יותר לא ניסע לסמינרים
- ✓ יותר לא אשמע את הערותיכם הציניות זה לזה
- ✓ יותר לא נתגייס להפיק אירועי בי"ס שונים
- ✓ יותר לא נשב ביחד על הספסלים
- ✓ ויותר לא אפגש איתכם בערבי כיתה מדהימים.

אז זהו, הגענו לרגע הקשה הזה וצריך להיפרד.

כולנו יוצאים היום לדרך חדשה, דרך שכיוונה קצת לוט בערפל, אך אני מאמינה שכל אחד מכם ידע לנתב היטב את דרכו בשביל חייו המיוחד. אני רוצה לאחל לכולכם המון הצלחה.

שימרו על עצמכם, וזכרו שתמיד אשמח לשמוע מה שלומכם ומה מעשיכם. (אני עושה עכשיו את צעדי הראשונים בפייסבוק אז אולי זה יעזור לי, כי מהיום אני כבר לא מחנכת שלכם... אז מותר לי להיות חברה שלכם).

אני אוהבת אתכם וגאה בכם על הדרך שעשיתם

